

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ
พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 64 และ
มาตรา 71 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง
การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตแล้วสิบห้าวัน

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บ
ตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า บุหรี่ซิการ์แรตและบุหรี่ยีการ์

“สถานค้าปลีก” หมายความว่า ร้านค้าที่ได้รับใบอนุญาตขายหรือนำออก
แสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรตหรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน
1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความ
รวมถึงร้านค้าที่ได้รับใบอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรตหรือ
บุหรี่ยีการ์ ประเภทขายโดยไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละ
ไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งขาย
ครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด
รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“ผู้ค้าปลีก” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบ
ในการดำเนินงานของสถานค้าปลีก

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ภูเก็ต

“ภาษีอากรค้าชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบ

รายการภาษี พร้อมกับชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 5 และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ 4 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้สถานค้าปลีกในเขตจังหวัดเสียภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ

ข้อ 5 การเรียกเก็บภาษี และการเสียภาษีตามข้อ 4 ให้เป็นไปตามต่อไปนี้

5.1 ตราภาษีที่เรียกเก็บ ยาสูบ ชนิดบุหรี่ยิกาแรต และบุหรี่ยิการ์ อัตราฆวนละ 4.54 สตางค์

5.2 ความรับผิดชอบในอันจะต้งเสียภาษีของสถานค้าปลีก ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานค้าปลีก

5.3 ให้ผู้ค้าปลีกเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้งเสียภาษีเกิดขึ้น

5.4 ให้ผู้ค้าปลีกยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด แห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ หรือสถานที่ที่ได้รับอนุมัติจากสรรพสามิตจังหวัด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้งเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้งชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

5.5 ให้ผู้ค้าปลีกจดทะเบียนสถานค้าปลีกต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาแรต หรือบุหรี่ยิการ์ ที่เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานค้าปลีกตามวรรคหนึ่งด้วย

5.6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจต้งต่อไปนี้

(1) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มจากผู้ค้าปลีกกรณีและผู้ค้าปลีกไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีไว้ไม่

ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

- (2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

5.7 ให้ผู้ค้าปลีกเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

- (1) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย
- (2) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 แต่ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าภาษีที่เสียขาดไปนั้น

5.8 กรณีผู้ค้าปลีกไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

5.9 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มได้งดหรือลดลงตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ 6 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตเรียกเก็บภาษีแทน และให้กรมสรรพสามิตออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการจัดเก็บภาษีได้

ข้อ 7 การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

ข้อ 8 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ 5.5 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ 9 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษี ข้อ 5.4 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 10 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อจะไม่เสียภาษีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 11 ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 12 เมื่อกรมสรรพสามิต ซึ่งได้รับมอบให้เรียกเก็บภาษีแทนตามข้อ 5 เรียกเก็บภาษีแทนเพื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด และได้หักค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา 71 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แล้ว ให้ส่งมอบภาษีที่เหลือทั้งจำนวนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 13 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศ และระเบียบปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วสิบห้าวันให้มีผลใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 11 เดือน มกราคม พ.ศ. 2543

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าสถานค้าปลีกยาสูบ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2548

หลักการ

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 ให้เป็นตามความในมาตรา 64 (2) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546

เหตุผล

เพื่อให้การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เห็นสมควรปรับอัตราภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบเพิ่มขึ้นจากเดิมอัตรามวลละ 4.54 สตางค์ เป็น 9.30 สตางค์ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2548

โดยที่เป็นการสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ. 2543 ให้เป็นไปตามความในมาตรา 64 (2) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) และมาตรา 64 (2) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ประกอบกับมาตรา 24 (2) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากสถานค้าปลีกยาสูบ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2548”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2548 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 5.1 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ. 2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5.1 อัตราภาษีที่เรียกเก็บยาสูบ ชนิดบุหรี่ยีกาแรต และบุหรี่ยีการ์ อัตรา
มวณละ 9.30 สตางค์”

ข้อ 4 การใดซึ่งได้ดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นอันใช้บังคับได้

ข้อ 5 ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นรักษาการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดภูเก็ต (ยาสูบ)

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548

หลักการ

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 มาตรา 64 (2) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดยาสูบ โดยจัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินมวณละสิบสตางค์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2548

เหตุผล

เพื่อให้การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบ ซึ่งเก็บจากการค้าในเขตจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สอดคล้องกับความในมาตรา 64 (2) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดภูเก็ต (ยาสูบ) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548 นี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัดภูเก็ต (ยาสูบ)
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548

โดยที่เป็นการสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45(1) มาตรา 51 มาตรา 64 และมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และโดยอนุมัติของ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด (ยาสูบ) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2548 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 3 วรรคสาม แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้ามาซึ่งบุหรี่ยิกาเรตและบุหรี่ยิการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 3. วรรคห้า แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ค้า” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งบุหรี่ยิกาเรตและบุหรี่ยิการ์ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย และให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนผู้ค้าด้วย

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 4 ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด และให้ผู้ค้าเสียภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ”

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 5 การเรียกเก็บภาษี และการเสียภาษีตาม ข้อ 4. ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

5.1 อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็นดังนี้

ยาสูบ ชนิดบุหรี่ยิก้าเรต และบุหรี่ยิก้าเรต อัตรามวนละ 9.30 สตางค์

5.2 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของผู้ค้า ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานการค้า

5.3 ให้ผู้ค้าเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

5.4 ให้ผู้ค้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ ภายในวันที่ยี่สิบของเดือน ถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีที่เกิดขึ้น
เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

5.5 ให้ผู้ค้าจดทะเบียนสถานการค้าต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบ หรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยิก้าเรตหรือบุหรี่ยิก้าเรต ที่เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

5.6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มจากผู้ค้า กรณีที่ผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป หรือชำระภาษิล่าช้า

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้า หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

5.7 ให้ผู้ค้าเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษิล่าช้า ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย

(2) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษิล่าช้า แต่ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าภาษีที่ขาดไปนั้น

5.8 กรณีผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงิน ภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น โดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มี ให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

5.9 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มให้หักหรือลดลงตาม ระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ 7 การใดซึ่งได้ดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบ พ.ศ.2543 ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้ บังคับ และไม่ขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นอันใช้บังคับได้ต่อไป

ข้อ 8 ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมี อำนาจออกประกาศ และระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2548